

Tere!

My name is Nele Stumme and I am from Mülheim, a city in the western part of Germany.

A year ago I decided that I would like to go abroad for a longer time after my A-levels and found in the “European Solidarity Courps” the perfect opportunity to do so.

In the beginning I had no specific idea in which country I want to go but when I heard about projects in Estonia I did some research and especially the wonderful natur of Estonia apealed to me. Besides that I hoped for some snow in winter because in my hometown there were no snow for the last four years.

I wanted to do a project with children and the description of the kindergarten sounds pretty good that’s why I applied in Kullerkupu kindergarten. Then less than a half year after I had thought the first time about going to Estonia I arrived at Tallinna Airport. After two weeks of quarantine I was really excited to see the country I didn’t know much about before and of course to see the kindergarten, the children and the teachers the first time. Once there I felt really welcomed straight away.

I am here for more then two months now and I still enjoy every day in kindergarten. In the time here I learned so much new about the children, about the Estonian language (the children teach me every day new words, they are really good language teachers) and also about Estonian traditions for example mardipaev was something new for me. Besides that I could explore during trips with Pokud Aegna and the Open Air museum Viimsi.

I am happy to have eight more months in the kindergarten and I am really looking forward to this time!

Tere!

Minu nimi on Nele Stumme ja ma olen pärit Mülheimist, mis on linn Saksamaa lääneosas.

Aasta tagasi ma ostustasin, et ma tahan minna välismaale pikemaks ajaks peale gümnaasiumi ja ma leidsin, et läbi Euroopa Solidaarsuskorpuse on selleks hea võimalus.

Alguses ei olnud mul kindlat ideed, millisele maale ma minna tahan, aga kui ma kuulsin projektist Eestis, tegin mõned uuringud ning erilist muljet avaldas mulle Eesti imeline loodus. Peale selle lootsin näha lund, kuna minu kodulinnas pole viimased aastad lund olnud.

Minu sooviks oli teha projekti lastega ning lasteaed tundus olevat just see õige. Nii ma tegin avalduse Tallinna Kullerkupu lasteaeda. Ja vähem kui poole aasta pärast, kui mul tekkis mõte Eestisse minna, olingi ma Tallinna lennujaamas.

Peale kaht nädalat karantiinis olin väga elevil näha maad, millest ma eriti midagi ei teadnud ja loomulikult näha lasteaeda, lapsi ja õpetajaid esimest korda. Lasteaias tundsin end kohe oodatud olevat.

Ma olen nüüd siin olnud rohkem kui 2 kuud ja ma naudin endiselt igat päeva lasteaias. Selle ajaga olen ma palju õppinud laste kohta, eesti keele kohta (lapsed õpetavad mulle iga päev uusi sõnu, nad on väga hea õpetajad) ja samuti eesti traditsioonide kohta, näiteks mardipäev oli minu jaoks uus. Olen saanud Pokude rühmaga uudistada Aegna saart ja külastada Viimsi Vabaõhumuuseumi.

Mul on hea meel, et saan veel olla 8 kuud lasteaias ning ma väga ootan seda aega!

